

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. dubna 2024 samosoudcem Mgr. Pavlem Plchem,

takto:

Obžalovaný

[redacted] narozený [redacted], bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted], adresa pro doručování [redacted]

je vinen, že

dne [redacted] kolem 19.02 hodin na tísňovou linku 112 oznámil mobilním telefonem s [redacted] bez vložené SIM karty, že „[redacted] bomba bouchne to tady“ a v „[redacted] to bouchne“ a ukončil telefonický hovor, v důsledku čehož bylo z areálu této společnosti evakuováno třicet osm zaměstnanců a prostory musely být fyzicky důkladně prohlédnuty čtrnácti příslušníky Policie České republiky s psovodem a šesti strážníky Městské policie Litvínov, kdy nebyl nalezen žádný předmět připomínající výbušné zařízení, když evakuace a prohlídky trvaly do 21.45 hodin,

a byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem č.j. [redacted] ze dne 12.1.2020, který nabyl právní moci téhož dne za přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou,

tedy

sdělil orgánu Policie České republiky poplašnou zprávu, která je nepravdivá a která je způsobilá vyvolat opatření vedoucí k nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa a bezdůvodnou záchrannou práci integrovaného záchranného systému, a spáchal takový čin opětovně,

čímž spáchal

přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 357 odstavec 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání
š e s t n á c t i /16/ měsíců.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s o s t r a h o u.**

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená společnost [REDAKCE]
[REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po podání návrhu na potrestání soud z předloženého spisu zjistil, že přípravné řízení bylo provedeno podle zákona a byla dodržena zejména všechna ustanovení garantující respektování práv na obhajobu.
2. V průběhu hlavního líčení dospěl soud k závěru, že trestná činnost popsaná v návrhu na potrestání se stala a jejím pachatelem je obžalovaný.
3. Obžalovaný v průběhu přípravného řízení na svou obhajobu neuvedl prakticky nic, pouze že telefon není jeho a že bude vypovídat pouze u soudu. K hlavnímu líčení se však nedostavil, 2 pracovní dny před ním zaslal soudu žádost o odročení z důvodu, že nemá peníze na cestu. Soud jeho žádost vyhodnotil jako nedůvodnou, obžalovaný byl o termínu hlavního líčení vyrozuměn dne 28.3.2024, tedy více než 2 měsíce předem a měl tak dostatek času si peníze na 12 kilometrovou cestu z Bíliny do Mostu obstarat, nota bene pokud jde o zanedbatelnou částku cca 40 Kč – takto by se ostatně mohl vymlouvat na každý termín, který by soud zvolil, kdyby jeho žádosti vyhověl. Tyto skutečnosti soud vyhodnotil jako snahu obžalovaného o obstrukci postupu soudu a omluvu obžalovaného vyhodnotil jako nedůvodnou. Spisový materiál obsahoval dostatečné množství důkazů k závěru soudu, že věc lze spolehlivě rozhodnout i bez přítomnosti obžalovaného a proto bylo hlavní líčení ve smyslu § 202 odst. 2 tr. řádu konáno v jeho nepřítomnosti, neboť tento byl k jednání kladenému mu za vinu již v předchozích fázích trestního řízení vyslechnut, čímž dostal možnost vyjádřit se k němu.
4. Soud při svém rozhodování o vině obžalovaného vyšel především z důkazů listinných a věcných. Byl proveden protokol o ohledání místa činu včetně fotografií, z nichž bylo zjištěno, že se jedná o výrobní provoz podniku poškozené společnosti. Přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] policejnímu orgánu vydala telefon, prostřednictvím něhož bylo dle úředního záznamu policejního orgánu užito v den spáchání činu telefonní číslo obžalovaného, což dále potvrdil Útvar zvláštních činností služby kriminální policie a vyšetřování ve svém sdělení. Výhrůžný telefonát byl nahrán a tento záznam byl k důkazu u hlavního líčení přehrán. Potvrzuje, že výhrůžka skutečně zazněla tak, jak je uvedeno v návrhu na potrestání. Chování

obžalovaného v rozhodné době nahrála kamera vnitřního systému poškozené společnosti tento záznam byl písemně vyhodnocen. Obžalovaný byl nahrán, jak v čase 19:00:05 odchází z výrobní haly do šatny, za ním nikdo nevstoupil a po cca dvou a půl minutách ze šatny obžalovaný vybíhá zpátky do haly. Ze sdělení poškozené společnosti soud zjistil, že obžalovaný k nim byl přidělen k výkonu práce agenturní společností a že na sebe uvedl stejné telefonní číslo, které bylo užito v telefonu, který dle IMEI pachatel užil k onomu výhružnému telefonátu. Z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný byl za stejnou trestnou činnost již odsouzen. Z úředního záznamu Městské policie města Litvínova vyplývá, že krátce po 19 hodině po zjištění nahlášení bomby v areálu podniku poškozené společnosti policejnímu orgánu na tísňovou linku byly na místo vyslány hlídky strážníků a policistů, musela být provedena evakuace zaměstnanců z areálu. V čase 19:48 – 20:40 hodin byla prováděna kontrola vnitřních prostor areálu továrny a když výbušninu nenalezl ani následně přivolaný speciálně vycvičený policejní pes, byla událost ve 21:45 hodin ukončena a zaměstnanci se mohli vrátit z přistavených autobusů do výroby, čím byla ověřena nepravdivost zprávy o hrozícím výbuchu.

5. Soud vyslechl jako svědkyni jednatelku poškozené společnosti [REDAKCE], která ve své výpovědi popsala, že o nahlášeném výbuchu a následné záchranné akci se dozvěděla od šéfa výroby kolem 19:00 hodin a asi za 10 minut se do závodu dostavila. Lidé již byli evakuováni v autobusech, poté došlo k hledání výbušniny a po jejím nenalezení byli pracovníci vpuštěni zpět do závodu. Poté policii předali záznamy z kamer a na nich objevili podezřelé chování obžalovaného, který v inkriminovanou dobu neměl přestávku, šel přesto do šatny a po chvíli se z ní rozletěly dveře a obžalovaný z nich vyběhl a utíkal zpět do výroby. Po výslechu na policii dal obžalovaný sám výpověď a nepřišel už do práce. Dále popsala okolnosti odstávky a náběhu výroby s tím, že k uplatnění nároku na náhradu škody se ona vyjádřit nemůže, psal to jejich právník a ona v tomto není vzdělaná.
6. V otázce hodnocení důkazů lze tedy uvést, že byla opatřena celá řada nepřímých důkazů usvědčujících obžalovaného, že to byl on, kdo onu poplašnou zprávu spočívající ve výhružce výbuchem policejnímu orgánu na tísňovou linku zavolaal. Předně byl nahrán, jak v inkriminovaném čase výhružného telefonátu opustil své místo ve výrobní hale poškozené společnosti, aniž by na to měl nárok např. pro přestávku v práci spolu s ostatními zaměstnanci, zašel do šatny a po krátké době z ní urychleně vyběhl zpět na své místo. Telefonát byl proveden z telefonu, který patří přítelkyni obžalovaného, který ho také zjevně užíval, použil v něm své telefonní číslo. Obžalovaný se zcela shodného výhružky dopustil již v roce 2020 za stejného modu operandi, kdy užil při tom dokonce i shodného vyjádření ohledně slovesa „bouchnout“ – v prvním případě vyhrožoval, že „v [REDAKCE] to bouchne“ a nyní že „v [REDAKCE] to bouchne“. Navíc v tu dobu v onom „[REDAKCE]“ sám pracoval. Tyto důkazy tvoří ucelený řetězec, na jehož podkladě lze učinit jednoznačný závěr, že pachatelem je právě obžalovaný i nikdo jiný.
7. V otázce právní kvalifikace je na místě uvést, že obžalovaný si byl velmi dobře již jen z případu z roku 2020 vědom, že když onu nepravdivou zprávu zavolá Policii České republiky, vyvolá tím bezdůvodnou záchrannou akci složek integrovaného záchranného systému včetně evakuace, které nutně musí vzbudit obavy všech zúčastněných lidí, a to jak policistů, strážníků, tak především i ohrožených spolupracovníků a jejich rodin. To přesně byl jeho cíl, jednal v přímém úmyslu, poplašnou zprávu si vymyslel a to proto, aby spustil záchrannou práci. Tímto jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty šíření poplašné zprávy podle § 357

odst. 2 tr. zákoníku a jelikož stejného jednání se již dopustil, naplnil i kvalifikovaný znak opětovnosti podle odst. 3 písm. a) téhož ustanovení tr. zákoníku.

8. Jednání obžalovaného vykazuje typovou shodu s činy obdobné povahy a odpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. S ohledem na recidivu obžalovaného jak obecnou, tak právě speciální a fakt, že je stále ve zkušební době podmíněného propuštění ze dvou trestů odnětí svobody včetně toho, který mu byl uložen za předchozí stejný přečin, je společenská škodlivost přečinu obžalovaného natolik vysoká, že možnost uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu je vyloučena.
9. Při rozhodování o **druhu a výši trestu** vycházel soud v ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku a přihlížel ke kritériím zde uvedeným, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Přihlédnuto bylo také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
10. Soud v případě obžalovaného [REDAKCE] neshledal **žádnou polehčující okolnost**.
11. **Přitěžuje mu více okolností.** Trestnou činnost spáchal s rozmyslem, způsobil ohrožení většího počtu lidí a značnou škodu na výrobě poškozené společnosti i na nákladech na záchrannou akci. Výrazně mu přitěžují i předchozí odsouzení, a to především za stejným způsobem provedený trestný čin v roce 2020.
12. Obžalovanému za spáchání uvedeného přečinu hrozilo uložení trestu odnětí svobody ve výši jednoho roku až pěti let.
13. Nelze přehlédnout, že obžalovanému byl již uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve více případech, a to včetně stejného přečinu. Navíc, když byl v roce 2018 potrestán podmíněným trestem odnětí svobody, neosvědčil se a když mu byla pouze prodloužena zkušební doba, znovu v ní spáchal další trestný čin a trest byl změněn na nepodmíněný – z jeho výkonu byl podmíněně propuštěn a opět ve zkušební době se dopustil přečinu. Trestné činnosti se dopustil jen pár dnů po skončení zkušební doby podmíněného odsouzení pod bodem 6) popisu RT. Zarážející je, že z výkonu trestu za předchozí šíření poplašné zprávy byl propuštěn pouze podmíněně a tohoto dobrodiní zneužil ke spáchání stejné trestné činnosti. Soud vzal v potaz ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku a dospěl k závěru, že když k nápravě obžalovaného nepostačuje zkušenost s předchozími nepodmíněnými tresty odnětí svobody ani hrozba návratu do ve věznice a znovu páchat trestnou činnost, není vzhledem k jeho osobě naděje, že by cokoliv jiného než nepodmíněná forma trestu odnětí svobody mohlo účinně zajistit naplnění účelu trestu. Za daného stavu by bylo iluzí očekávat kýžený efekt, když ani všechny předchozí nepodmíněné tresty k nápravě obžalovaného nevedly.
14. Trest byl vysloven v přiměřené výměře šestnácti měsíců, tedy při spodní hranici zákonné sazby, tedy velmi mírně a pro jeho výkon soud obžalovaného zařadil do mírnějšího typu věznice, tedy do věznice s ostrahou, neboť podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je tento typ věznice určen podle zákona pro všechny pachatele, u nichž nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, do níž náleží pachatelé, jimž byl uložen výjimečný trest, trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, kterým byl za zvlášť závažný zločin uložen trest odnětí svobody nejméně ve výměře 8

roků, nebo kteří v posledních pěti letech uprchli nebo se pokusili uprchnout z vazby, výkonu trestu či zabezpečovací detence.

15. Soud se také zabýval nárokem poškozené společnosti [REDAKCE] uplatněným několik minut před zahájením hlavního líčení. Na náhradě majetkové škody tato společnost požadovala částku 401.569 Kč, spočívajícím jednak v nákladech na dodávku elektrické energie po dobu odstávky výroby ve výši 14.776 Kč, jednak ve mzdových nákladech na zaměstnance pod dobu odstávky výroby ve výši 42.029 Kč a konečně ušlý zisk ve výši 344.584,- Kč. V prvé řadě je třeba konstatovat, že poškozený uplatňuje nárok na náhradu majetkové škody v trestním adhezním řízení je ve stejném postavení, jako žalobce v civilně právním sporu. Stíhá jej tedy nejen povinnost tvrzení, což poškozená společnost splnila, ale hlavně musí svá tvrzení jednoznačně prokázat a unést tedy břemeno důkazní. Ovšem poškozená společnost své nároky ničím nedoložila, předložila soudu pouze listinu obsahující celou řadu čísel s anglickým textem, tato listina neprokazuje žádný z uplatněných nároků a není ani zcela jasné, co ona čísla mají prezentovat, dle sdělení jednatelky paní [REDAKCE] kterou soud vyzval k bližšímu vysvětlení, se má jednat o podání jejich právníka, které ona více komentovat nemůže. Takový důkaz ovšem nemůže pro svou nulovou vypovídací a ověřovací hodnotu obstát a soudu nezbylo, než s takto neprokázaným nárokem odkázat poškozenou společnost na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Most 29. dubna 2024

Mgr. Pavel Plch, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Holovlaská